

РЕШЕНИЕ

№ 35092

гр. София, 25.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 66 състав, в
публично заседание на 14.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мирослава Йорданова-Великова

при участието на секретаря Ася Лекова, като разгледа дело номер **6594** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 64, ал. 4 от Закона за изпълнение на наказанията и задържането под стража /ЗИНЗС/. Образувано е по жалба на лишения от свобода П. И. М., [ЕГН], намира се в Затвора-гр. С. срещу Заповед № 29/06.06.2025г. на началника на Затвора [населено място], с която е отказано на лишения от свобода П. И. М. да бъде преместен в затворническо общежитие от открит тип –ЗО "К.."

В жалбата се излагат доводи за немотивираност и необоснованост на оспорената заповед, жалбоподателят твърди, че отговаря на изискванията за преместване от затворническо общежитие от закрит тип, в затворническо общежитие от открит тип. Моли съда, да отмени оспорената заповед.

В съдебно заседание, жалбоподателят не се явява лично. Представява се от адв. С., преупълномощена от адв. Д. , назначен за особен представител по делото, която поддържа жалбата и молят оспорената заповед да бъде отменена.

Ответникът по жалбата - Началника на Затвора С., не се явява, представлява се от юрисконсулт К., редовно упълномощена. Която оспорва жалбата като неоснователна и недоказана, поддържа се твърдението, че оспорената Заповед № 29/06.06.2025г. на Началника на Затвора [населено място] е законосъобразна.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното:

Жалбоподателят П. И. М., [ЕГН], изтърпява наказание "лишаване от свобода" в Затвора [населено

място], където е приведен на 16.11.2018г., осъден на наказание "лишаване от свобода" за срок от 20г., с присъда по НОХД № 524/2015г., при първоначален строг режим, считано от 04.09.2018г.

На 12.05.2024г. П. М. е подал до началника на затвора – С. молба да бъде преместен за доизтърпяване на присъдата в ЗО "К. " – открит тип. Във връзка с подаденото заявление е изготвен доклад от ИСДВР, както и становище от НС СДВР.

Със Заповед № 29/06.06.2025г. Началника на Затвора [населено място], отказва да премести лишения от свобода П. М. от Затвора С. в затворническо общежитие от открит тип ЗО „К.“.

Оценка на правонарушителя: средни стойности на риска – 46 точки.

Рискът от вреди за обществото е среден, за самия него и другите лишени от свобода – нисък.

Прогнозата за личността на лишения от свобода М. е , че не са налице предпоставки за прилагане на чл. 64 ал. 1 от ЗИНЗС.

Отрицателно е и становището на главен инспектор Д. Г. – НС СДВР с мотиви, че по отношение на втората предпоставка, визирана в нормата на чл. 64, ал. 1 от ЗИНЗС не са налице достатъчно доказателства за трайно настъпили положителни промени.

Въз основа на изпълнената административна процедура и становищата, приложени по административната преписка, е издадена оспорената в съдебното производство Заповед № 29, издадена на 06.06.2025г. от началника на затвора С., с която е отказано преместването на жалбоподателя в ЗО от открит тип. Отчетено е, че към 02.06.2025г. осъденият М. е изтърпял една четвърт от наложеното наказание съобразно нормата на чл. 64 ал. 1 от ЗИНЗС. Същевременно обаче, отказът е мотивиран с липсата на втората предпоставка, която да дефинира правна възможност за приложението на горецитираната норма. Началникът на затвора С. се е аргументирал с изискуемите по закон становища на изброените в нормата на чл. 64 ал. 1 и ал. 2 от ЗИНЗС служители, от които се установява, че не са налице категорични данни за добро поведение на осъденото лице в рамките на пенитенциарното заведение. Мотивите са, че прогресивната система на изтърпяване на наказанието лишаване от свобода ,спрямо лишения от свобода М. не е изпълнена в цялост ,до етапа, в който на лицето може да се гласува доверие ,за да бъде преместено в условията на занижен контрол и охрана, в условията на открит тип, предвид наличните дефицити в оценката на риска от рецидив, който продължава да е в средните стойности.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е подадена в срок от лице с правен интерес и срещу акт, за който изрично е предвидена обжалваемост пред административния съд, поради което тя е допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

Съгласно чл. 64 от ЗИНЗС лишените от свобода с добро поведение, които са изтърпели най-малко една четвърт, но не по-малко от 6 месеца от наложеното наказание в затвор или в затворническо общежитие от закрит тип, могат да бъдат премествани по инициатива на началника на затвора или по тяхна молба за доизтърпяване на наказанието в затворнически общежития от открит тип, като началникът на затвора се произнася с мотивирана заповед след вземане на становището на ръководителя на направление за социална дейност и възпитателна работа, на заместник-началника по режимно-охранителната дейност и на началника на съответното затворническо общежитие относно поведението на осъдения по време на изтърпяване на наказанието и съобразно изискването на чл. 43, ал. 4.

Оспорената заповед е издадена от компетентния съгласно чл. 64, ал. 1 от ЗИНЗС орган – началникът на затвора. Спазени са изискванията по отношение формата на административния акт, заповедта е подробно и конкретно мотивирана, като в нея са посочени фактическите и правни

основания за издаването ѝ. Не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. В случая административното производство е започнало по подадена от жалбоподателя молба и се е развило в съответствие със специфичните изисквания по ЗИНЗС, като са изискани и взети предвид становища от лицата, посочени в чл. 64, ал. 2 от ЗИНЗС.

Оспорената заповед е постановена при спазване на материалния закон.

Разпоредбата на чл. 64 от ЗИНЗС предвижда възможност лицата, изтърпяващи наказание "лишаване от свобода", да бъдат премествани за доизтърпяване на наказанието в ЗО от открит тип, ако по отношение на тях са изпълнени две условия – показали са добро поведение и са изтърпели най-малко една четвърт, но не по – малко от 6 месеца от наложеното наказание в затвор или в ЗО от закрит тип. Видно от текста на разпоредбата, несъмнено се касае само за възможност, а не за задължение на органа, на който е възложено издаването на съответния административен акт, да разпреди преместване във всички случаи, в които са налице материалноправните предпоставки по чл. 64, ал. 1 от ЗИНЗС, тоест изпълнението на посочените в чл. 64, ал. 1 от ЗИНЗС условия не обуславя непременно уважаване на молбата, респективно на предложението за преместване.

В случая, видно от изложените в заповедта мотиви, административният орган е констатирал, че са изпълнени формалните изисквания на чл. 64, ал. 1 от ЗИНЗС – жалбоподателят е изтърпял най-малко една четвърт от наложеното наказание. Същевременно обаче, отказът е мотивиран с липсата на втората предпоставка, а именно лишеният от свобода да е показал добро поведение. Отказът е аргументиран с изискуемите по закон становища на изброените в нормата на чл. 64, ал. 1 и ал. 2 от ЗИНЗС служители, от които се установява, че не са налице категорични данни за добро поведение на осъденото лице в рамките на пенитенциарното заведение.

Законодателят изисква наличие на конкретни предпоставки във връзка със срока на изтърпяното до момента наказание, но е предоставил правомощие при тези предпоставки административният орган да прецени поведението на лишения от свобода, рискът от рецидив и целите на наказанието. Преценката кое поведение представлява достатъчна и основателна предпоставка за преместване е предоставено на административния орган. Административният орган действа в условията на оперативна самостоятелност, съобразно формираното у него вътрешно убеждение. Преценява на първо място наличието на предпоставките за това - изтърпян срок от наказанието, и след това с оглед поведението на лишения от свобода, която преценка от своя страна не подлежи на съдебен контрол /в този смисъл трайната практика на ВАС на РБ по тълкуване и прилагане на закона Решение № 4199 от 11.04.2016 г. на ВАС по адм. д. № 10460/2015 г., Решение № 7995 от 10.06.2013 г. на ВАС по адм. д. № 3391/2013 г./

В конкретния случай началника на Затвора- С. е направил преценка на всички относими факти и обстоятелства, свързани с преместването на жалбоподателя, в резултат, на които е приел, че не са налице условията за преместване по отношение на него в затворническо общежитие от открит тип.

С оглед на всичко изложено, съдът намира, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган, след изпълнение на процесуалните изисквания на закона - представяне на становища от всички посочени в разпоредбата на чл. 64, ал.2 от ЗИНЗС длъжностни лица, изложени са ясни и подробни мотиви за направения отказ. Спазени са материалноправните и процесуалните норми, заповедта е издадена в писмена форма, мотивирана е, и съответства на целта на закона.

Предвид изложеното съдът намира, че постановеният отказ е законосъобразен и жалбата следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

С оглед изложеното и на основание чл. 64, ал.4 от ЗИНЗС и чл. 172, ал.2 от АПК

Административен съд –София град, III –то отделение, 66-ти състав,
Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на П. И. М.,[ЕГН], находящ се в Затвора С. срещу Заповед № 29/06.06.2025г. на началника на Затвора [населено място], с която е отказано на лишения от свобода П. И. М. да бъде преместен в затворническо общежитие от открит тип –ЗО "К.. "

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест / чл.64, ал.4 изр. второ от ЗИНЗС/.

Съдия: